

Takács Zsuzsa

VAKFOLT

Borbély Szilárd halálára

Vakfolt, amelyen át a piramis csúcsát
kémleljük, néz-e Isten minket,
lemondást tükröz tekintete vagy biztat.
Rettegek, tudod, mi minden fordul meg
fejemben ellened, Istenem.

Időszerű vagy még? Hol olvadó
jégtáblán menekülő fóka, aki vezeklésül
az éltető vízbe fullad, hol egér,
akivel macska játszik, kérdezem,
szeretsz-e túl majd mindenem.

Nekem mindent szabad már, vagy
mégsem? S ha gyilkosként öledbe
hajtanám fejem? Most hunyd be
a szemed, ne láss, ahogyan nem látlak
se tág, se zárt szemmel én sem.